

РЕШЕНИЕ

№ 4018

гр. София, 12.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
закрито заседание на 12.07.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **2245** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съгласно протоколно определение от 15.03.2012г. по адм.д. 15014 по описа за 2011 г. на Върховен административен съд, е прието, че касационната жалба на кмета на Столична община против Решение № 4579/24.10.2011г. , постановено по адм.д. 2245/2011г. на Административен съд София –град, в частта му за разноските е процесуално недопустима, с оглед на което е оставена без разглеждане. И производството по същата е прекратено.

Върховният съд с посоченото определение е изпратил касационната жалба на кмета на Столична община за разглеждането ѝ от настоящия състав на съда като искане за изменение или допълнение на Решение № 4579/24.10.2011г. , по адм.д. 2245/2011г. на АССГ в частта му за разноските, на основание чл. 144 АПК вр. чл. 248, ал.3 ГПК.

С оглед указанията на касационната инстанция, настоящият съд предявеното с касационната жалба на кмета на Столична община намира следното от фактическа и правна страна:

С Решение № 4579/24.10.2011г. по адм.д. 2245/2011г. АССГ, 12-ти състав е осъдена Столична община чрез кмета ѝ да заплати на от бюджета на общината на дружеството-жалбоподател [фирма] сумата от 1390 лв. за разноси по делото, от които за държавна такса 50 лв. и 1340 – за възнаграждение на един адвокат, представляващо една втора от договореното възнаграждение с адвокатско дружество за процесуално представителство – общо в размер на 2640 лв. Съдът на основание чл.175 АПК констатира, че е допуснал грешка в изчислението, като е приел, че половината от уговореното адвокатско възнаграждение е в размер на 1340 лв. вместо

1320лв. С оглед на това поради явна фактическа грешка, съдът следва да допусне поправка на явна фактическа грешка на решението си в тази част.

Съобразно възнаграждение от 1320 лв. за един адвокат, следва да се разгледа претенцията на ответника. Както правилно възражава другата страна, по отношение на държавната такса възражението за прекомерност е неотносимо.

С жалбата си кметът на Столична община претендира несъобразяване на присъденото възнаграждение с материалния интерес – в конкретния случай 22 104,60лв., както и прекомерност, предвид на обстоятелството, че делото е приключило в едно съдебно заседание, оспорването не е разгледано по същество, обжалваното решение е обявено за нищожно, жалбата е подадена от управителя на дружеството. Съдът намира искането за изменение на

Действително, съдебното производство по делото е приключило в едно съдебно заседание, в което съдът е изяснил по фактите, че не е проведено производство по ДОПК при постановяването на оспорения акт, признато от процесуален представител на ответника и в изрично становище на административния орган, съобразно указания на съда, което обстоятелство е обусловило и извод за нищожност на обжалвания акт. Съобразно материалният интерес - 22 104,60лв., съгласно Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, се следва минимално възнаграждение 892,10лв. без ДДС съгласно чл. 7, ал.2, т.4 от Наредбата, съгласно твърденията въ възражението по жалбата от дружеството.

Съдът е присъдил за разноски за възнаграждение за един адвокат, който съобразно представената фактура за плащане, включва и ДДС, т.е. и 220 лв. за ДДС върху половината от възнаграждението. Следователно, размерът за адвокатско възнаграждение - 1320 лв. без ДДС е 1100 лв. и с 207,90лв. лв. без ДДС надвишава минималния размер на възнаграждението по Наредбата, определено съобразно материалния интерес.

Следователно, прекомерността на възнаграждението следва да се преценява за 207,90 лв. В съдебно заседание е направено възнаграждение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от процесуалния представител на ответника, съображения за което са развити в „касационната жалба”.

Доводът за несъобразяване на възнаграждението с Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения е неоснователен, тъй като в същата са предвидени минимални размери. Този извод следва от чл. 8 от Наредбата, съгласно която за защита по административни дела възнаграждението се определя съобразно разпоредбите на чл. 7, ал. 1, т. 4 и ал. 2, без да определя, че минималните размери следва да се имат предвид като изрични по административни дела и без да се надвишават.

Доводът за прекомерност, поа съображение, че съдебното производство се е развило само в едно съдебно заседание, в което ответникът чрез процесуален представител е изразил становище за нищожност на обжалвания акт, също е неоснователен. Действително, не са извършени процесуални действия по събиране на доказателства и други съобразно тежестта на доказване за твърдяните в жалбата факти от процесуалния представител на дружеството-жалбоподател. Също така с жалбата не е предявено искане за обявяване нищожност на обжалвания акт, но съдът след преценка допустимостта на жалбата по искането за отмяна, е служебно задължен да прецени нищожността на акта, на основание чл.168,ал.2 АПК. Изпълнението на служебното задължение на съда с определението си от 06.07.2011г., в което е

изложил доводи за необходимост от преценка на компетентността на издателя на оспорения акт и е дал изрични указания на ответника във връзка с това. Тъй като за нищожността на оспорения акт съдът следи служебно, не може да се обосновава прекомерност на възнаграждението на процесуален представител на основание изпълнени задължения на съда.

Действително, договорът за правна защита и съдействие с адвокатското дружество е подписан на 10.05.2011г., а жалбата до съда е подадена на 18.02.2011г., т.е от фактите следва, че е липсвала договореност за изготвяне на жалбата. В отговора на дружеството по жалбата срещу решението на съда в частта му за разноските се твърди, че жалбата е изготвена от лице с юридическо образование, както и вида и обхвата на договореностите. Видно от пълномощното на адвоката, осъществил процесуалното представителство за дружеството- жалбоподател, същото освен подаването на всякакви жалби и молби, включва и представителство по изпълнението на съдебното решение при осъдителен диспозитив тъй като са включва и представителство във връзка с издаването на изпълнителен лист и изпълнителни дела. С оглед обхвата на процесуалното представителство по пълномощното на л. 203 и идентичните на същото договорености по договора за правна защита и съдействие с адвокатското дружество на л. 205, то съдът намира, че присъденото възнаграждение за един адвокат в размер на 207,90 лв. в повече от минималното по наредбата - от 892 лв., не е прекомерно по съображение, че минималните размери са определени за една съдебна инстанция. Няма пречка да бъде определен предварително общ размер и за процесуално представителство пред настоящата и касационната съдебни инстанции и да бъде заплатен още пред първата съдебна инстанция, в който случай разноските не следва да се възстановяват на клиента.

Всичко изложено обоснова извод, че не е прекомерно възнаграждение в размер на 1320 лв., Искането на кмета на Столична община за изменение на решението на съда в частта му за разноските, следва да бъде отхвърлено, на основание чл.248,ал.3 ГПК вр. чл.144 АПК.

Тъй като като съдът следва да допусне поправка на очевидна фактическа грешка относно размера на възнаграждението, като измени диспозитива на решението в тази част и вместо 1390 лв. осъди Столична община чрез кмета да заплати на дружеството сумата от 1370лв. за разноски, от които 50 лв. за държавна такса и 1320 за възнаграждение на един адвокат, на основание чл.175 АПК, следва да се произнесе с решение. Искането за изменение и допълнение на решението в частта му за разноски, съгласно чл.248,ал.3 ГПК вр. чл.144 АПК следва да се извърши с определение. С оглед на принципа за процесуална икономия и поради връзката между допуснатата от съда грешка и искането за изменение на решението в частта му за разноски, съдът намира, че следва да се произнесе с решение.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка в пресмятането при определяне на разноските в Решение № 4579/24.10.2011г., по адм.д. 2245/2011г. на Административен съд София –град, като изменя диспозитива относно разноските

в следния смисъл:

"ОСЪЖДА кмета на Столична община да заплати от бюджета на общината на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], сумата от 1370 (хиляда триста и седемдесет) лева за разноси по делото."

ОТХВЪРЛЯ искането на кмета на Столична община да бъде изменено решението на съда по делото в частта му за разноските.

Решението подлежи на оспорване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му.

Административен съдия: